Arkkitehtuurin mallintaminen

Luento 6

Oppimistavoitteet

- Miksi ja milloin ohjelmistoarkkitehtuurista kannattaa laatia malleja?
- Ohjelmistoarkkitehtuurin kanoninen malli

MIKSI MALLEJA?

Malleista ja niiden käytöstä

- [1]Malli =

  esine, kuva, kuvio, kaava tms., jonka mukaan tehdään jtak t. josta havainnoidaan jtak. [...]

  Erik.

  [...]

  - b. jtak kuviona, kaaviona tm. havainnollistava esitys. *Molekyylin kolmiulotteinen malli. Atomiytimen malli. Väestön kehitystä kuvaava matemaattinen malli.*

  [...]

[1]MOT Sanakirja

Malleista ja niiden käytöstä

- Yksinkertaiset ongelmat voidaan ratkaista suoraan (ratkaisu on ilmeinen)
- Monimutkaiset reaalimaailman ongelmat vaativat asian kuvaamista abstraktina mallina (joka pelkistää ongelman ytimen) ja sen ratkaisemista ensin mallissa, minkä jälkeen ratkaisu siirretään reaalimaailman implementaatioksi
  - Esimerkiksi matemaattisten mallien käyttö rakenteiden lujuuslaskennassa jne.
  - http://en.wikipedia.org/wiki/Costa_Concordia_disaster#Salvage

Kommutatiivinen kaavio

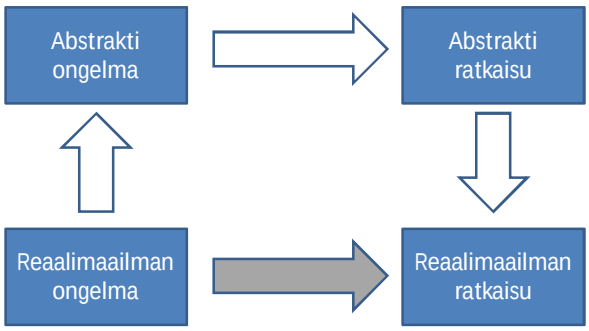

Mallien käyttö

- Ongelman laajuus ja monimutkaisuus vaatii abstrahointia
  - On nähtävä metsä puilta
  - Yksittäistä luokkaa, moduulia tai suunnittelumallin ilmentymää laajempien kokonaisuuksien hahmottaminen ja niiden roolin ymmärtäminen
  - Suuren ohjelmiston koodin lukeminen rivi riviltä sen arkkitehtuurin ymmärtämiseksi on käytännössä mahdotonta

Mallien käyttö

- Abstraktiot pelkistävät ongelmia ja tarjoavat mahdollisuuden kehittää työkaluja
  - Oikein laadittu abstraktio vangitsee reaalimaailman ongelman *oleelliset piirteet*, jotka vaikuttavat hyväksyttävän ratkaisun muodostamiseen
  - Abstraktiin malliin voidaan käyttää erityisiä työkaluja ongelmien ratkaisemiseksi
    - Esim moduulien/luokkien uudelleensijoittelu kirjastoihin/pakkauksiin haitallisiksi havaittujen riippuvuuksien karsimiseksi ja heijastusvaikutusten vähentämiseksi

Mallien käyttö

- Mallit helpottavat päätelmien tekemistä järjestelmän ominaisuuksista
  - Malli auttaa päättämään, mitkä yksityiskohdat ja suunnittelupäätökset ovat tärkeitä laatuominaisuuksien ja niiden toteutumisen arvioinnin kannalta
  - Malli voi olla luonnosmainen ja/tai pelkästään analysoijan mielessä

Web-palvelimen malliluonnos

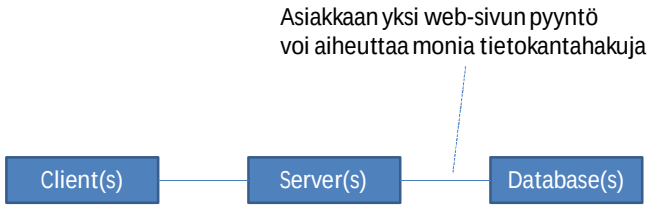

Asiakkaan kokema viive pyyntöön vastaamisessa =
Viestinvälitykseen kuluva aika + palvelimen pyynnön prosessointiaika +
(tietokantahakuun kuluva aika x hakujen lukumäärä)

Web-palvelimen malliluonnos

- Kun edellisen mallin suoritusajoille annetaan arviot (esim. 10 + 10 + *n* x 25ms), niin mallin perusteella on helppo nähdä, että tietokantakyselyihin kuluva aika dominoi asiakkaan kokemaa viivettä
  - Normalisoitu, hierarkinen tietokanta vs. normalisoimaton ”flat” –tietomalli
    - Tietokantahakujen määrässä voi olla kertaluokan ero
- Malli jättää monia yksityiskohtia huomiotta (cache:t, pyyntöjen jonotus), mutta tällaisenaankin se on hyödyllinen analyysin kannalta

Mallien käyttö

- Mallit karsivat ongelman ratkaisussa käsiteltäviä yksityiskohtia
  - Malli valikoi ongelman ratkaisemisen kannalta oleelliset asiat ja jättää muut pois
  - Malli on aina jossain mielessä epätäydellinen, mutta reaalimaailman ”täydellinen malli” olisi liian suuri ja hankala käsiteltäväksi ja käsitettäväksi
- Mallit tehostavat päätelmien ja arviointien tekemistä
  - Suunnittelija voi keskittyä vai pieneen joukkoon suunnittelupäätöksiä/yksityiskohtia kerrallaan (=työmuisti ja kognitio)
  - Käsitteellinen tai konkreettinen malli auttaa suhteuttamaan ratkaisun eri yksityiskohtia toisiinsa ja havaitsemaan ja analysoimaan niiden välisiä riippuvuuksia ja rajoitteita

Mallien käyttö

- *Kysy ensin* mitä haluat tietää ja laadi *malli vasta sitten*
  - Ei malleja mallinnuksen vuoksi
  - Samasta asiasta voidaan laatia erilaisia malleja eri käyttötarkoituksiin (suorituskyky, turvallisuus, riippuvuuksien hallinta jne.)
- Arkkitehtuurityössä malleista on hyötyä ja ne ovat usein jopa välttämättömiä, mutta konkreettisia malleja pitäisi laativa vain *todelliseen tarpeeseen*, ei varmuuden vuoksi

OHJELMISTOARKKITEHTUURIN KANONINEN MALLI

Ohjelmistoarkkitehtuurin mallintaminen

- Fairbanks esittää *kanonisen mallin* ohjelmistoarkkitehtuurin mallintamiselle
- Kanoninen malli
  - Määrittelee minkälaisia asioita ohjelmistoarkkitehtuurimallin pitäisi yleisesti ottaen kuvata, eli se on metamalli tai *mallinnusstandardi*
  - Kattaa koko ratkaisun sovellusalueen käsitteistä kooditasolle asti

Ohjelmistoarkkitehtuurin mallintaminen

- Kanoninen malli antaa myös *käsitteellisen kehyksen* (conceptual model) ohjelmistoarkkitehtuurille
  - Kehys tukee OA:n suunnittelua ohjaamalla suunnittelutyötä tietynlaisten kysymysten ja rakenteiden pohtimiseen
  - Ohjaa jakamaan ohjelmistoa koskevien faktojen käsittelyn sopivalle abstraktiotasolle
- Ei ole kuitenkaan tarkoitus, että jokaisesta ohjelmistoprojektista laaditaan kanonisen mallin mukainen kattava kuvaus
  - Projektit valikoivat todellisen tarpeen mukaan, mitä osia arkkitehtuurista mallinnetaan kanonisen mallin sääntöjä noudattaen

Ohjelmistoarkkitehtuurin mallintaminen

- Harhakäsityksiä
  - Jokaisen projektin pitää dokumentoida arkkitehtuurinsa: väärin. Arkkitehtuurimalleja ja dokumentteja kannattaa laatia vain kun ne auttavat pienentämään (projekti- ja tuote-) riskejä
  - Arkkitehtuurin dokumentaation pitää olla aina kattava: väärin. Mallinnuksen pitäisi kohdistua riskipitoisimpiin ratkaisun osa-alueisiin (laatuominaisuuksiin). Laaja dokumentaatiokin saattaa joskus olla tarpeen, esimerkiksi erityisen kommunikointitarpeen tyydyttämiseksi

Ohjelmistoarkkitehtuurin mallintaminen

- Suunnittelun pitäisi aina edellyttää koodausta: väärin. Projektin aikaisessa vaiheessa tehty ratkaisun osittainen toteutus ja prototypointi voivat auttaa tunnistamaan hankalimmat ongelmat.

Kanonisen mallin perusideat

- Kanonisen mallin mukainen arkkitehtuurimalli (jatkossa a-malli) jakautuu kolmeen osamalliin
  1. Sovellusaluemalli (domain model)
  2. Suunnittelumalli (design model)
  3. Koodimalli (code model)
- Sovellusaluemalli on abstraktein ja koodimalli konkreettisin (lähimpänä toteutusta)
  - *Vastaavuus*- ja *tarkennussuhteet* (designation and refinement) kytkevät osamallit toisiinsa

Kanoninen mallin perusideat

- Osamallit voivat periaatteessa olla hyvin laajoja, mutta *näkymillä* (view) voidaan suodattaa ja poimia esiin vain tietyn näkökulman kannalta mielenkiintoisia faktoja
  - Käytännössä a-mallin fyysinen ilmentymä (kaaviokokoelma, dokumentti) koostuu aina tietyin perustein valituista näkymistä
  - ”Täydellinen” malli voi olla olemassa vain suunnittelijoiden mielissä

Kanoninen mallin perusideat

- Malli jakaa erilaiset faktat toteutettavasta ohjelmistosta omiin osamalleihinsa
  - ”Laskutusjakso on 30 vuorokautta”
  - ”Ladatut fonttiresurssit pitää aina eksplisiittisesti vapauttaa”
  - ”Asiakkaan osoite on talletettu varchar(80) – tyyppiseen kenttään”
- Auttaa pitämään erityyppiset asiat erillään helpottaen niitten ymmärtämistä ja käsittelemistä

Sovellusaluemalli

- Ilmaisee reaalimaailman eli ongelma-alueen tosiasioita, jotka ovat relevantteja toteutettavan ohjelmiston kannalta (~ käsitteet jotka esiintyvät toiminnallisissa vaatimuksissa)
  - Ilmiöt ja oliot
  - Niiden keskinäiset suhteet
  - Miten yllämainitut kehittyvät ja muuttuvat ajan kuluessa
- Näihin tosiasioihin on suhtauduttava *annettuina*; niitä ei voi muuttaa tai tulkita toisin (esim. viikossa on aina seitsemän päivää)

Suunnittelumalli

- Ohjelmistototeutuksen (SUD, System Under Design) *suunnittelu* taas on täysin ohjelmistoprojektin käsissä
- Suunnittelumalli on *osajoukko* kaikista ohjelmiston suunnittelupäätöksistä
  - Osa päätöksistä jää avoimiksi ja koodimallissa ratkaistaviksi
- Se koostuu rekursiivisesti sisäkkäisistä rajapinta- (boundary) ja sisärakennemalleista
  - Rajapintamalli kuvaa elementin julkisen rajapinnan muuhun ohjelmistoon
  - Sisärakennemalli kuvaa elementin yksityisen sisäisen suunnittelun

Koodimalli

- Koodimalli on toteutetun ohjelmiston lähdekoodi tai jokin muu toteutuskoodin kanssa ekvivalentti malli
  - Voidaan tuottaa käänteistekniikalla (reverse-engineering, code-to-UML)
  - Siinä missä suunnittelumalli jättää joitain suunnittelupäätöksiä avoimiksi, koodimalli on riittävän täydellinen suoritettavaksi tietokoneessa

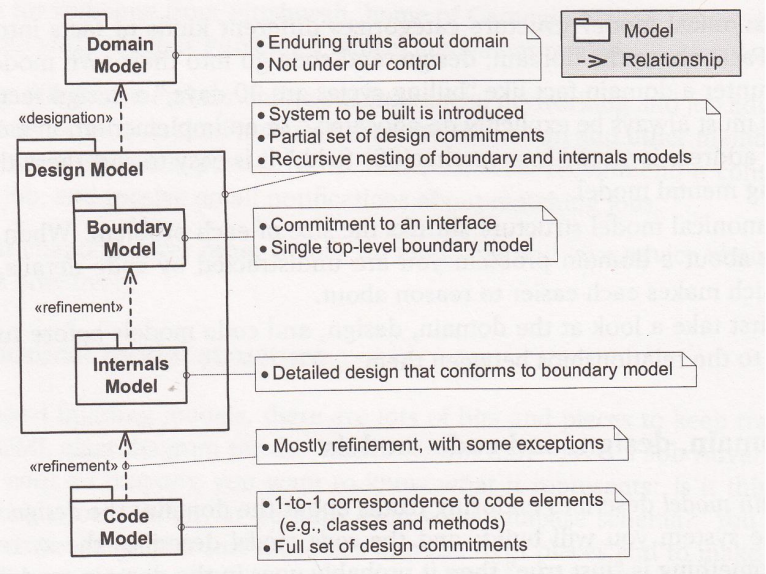

Fairbanks G.: Just Enough Software Architecture, pp. 116

Vastaavuussuhde

- Vastaavuussuhde linkittää kahden eri mallin samanlaiset oliot toisiinsa
- Sovellusaluemallin käsitteillä ja ilmiöillä on oltava vastinparinsa suunnittelumallissa
- Vastaavuussuhdetta ei välttämättä määritellä eksplisiittisesti (listaamalla vastaavuuksia, mapping), mutta se on voitava aina validoida
  - Vastaavuuden rikkoutuminen johtaa yleensä ohjelmistovikoihin, jotka näyttäytyvät vääränä käyttäytymisenä testauksessa
  - Vastaavuus ei välttämättä ole 100% oikein toimivassakaan ohjelmistossa, koska suunnittelussa voidaan tarkoituksella tehdä yksinkertaistuksia sovellusalueen tietotyyppeihin

Vastaavuussuhde

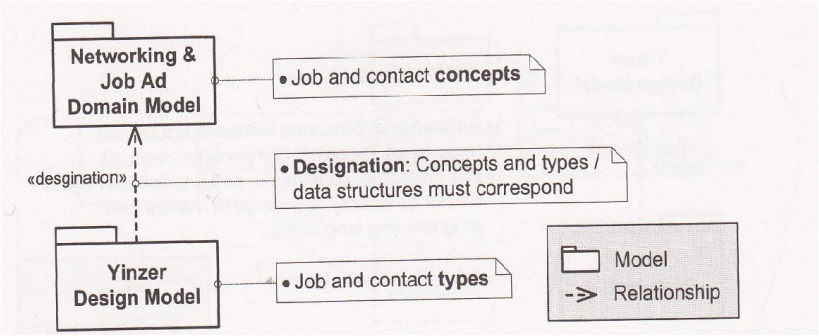

Fairbanks G.: Just Enough Software Architecture, pp. 117

Tarkennussuhde

- Tarkennus kytkee toisiinsa saman olion vähän yksityiskohtia sisältävän (low-detail) mallin ja yksityiskohtaisen (high-detail) mallin
- Sitä käytetään kytkemään rajapintamalli sisärakennemalliin, joka siis kuvaa elementin julkisen rajapinnan toteutuksen (suunnittelun tasolla)
- Tarkennusta voidaan käyttää myös hierarkisesti jakamaan jokin kokonaisuus osiinsa

Tarkennussuhde

- Tarkennusta käytetään myös linkittämään suunnittelumalli koodimalliin
- Suunnittelumallin rakenteelliset elementit kuvautuvat yleensä suoraan koodimallin elementteihin
  - Moduuli suunnittelussa vastaa pakkausta koodissa
  - Komponentti suunnittelussa vastaa joukkoa luokkia koodissa
- Mutta on kuitenkin joukko suunnittelumallin elementtejä, joilla ei ole suoraa vastinetta koodissa
  - Invariantit, rajoitteet, arkkitehtuurityylit ja ratkaisumallit
  - Koodissa voi pyrkiä noudattamaan niitä, mutta niitä ei voi suoraan ilmaista ohjelmointikielen rakentein

Tarkennussuhde

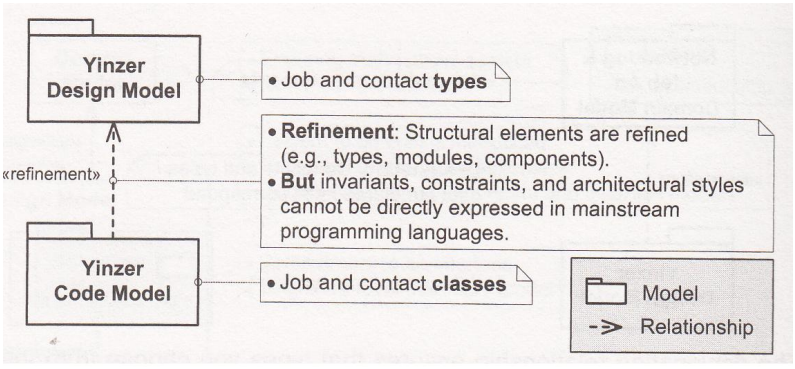

Fairbanks G.: Just Enough Software Architecture, pp. 118

Näkymät

- Sovellusalue-, suunnittelu- ja koodimallit ovat täynnä yksityiskohtia (ainakin käsitteellisessä mielessä), joita on hankalaa pitää edes mielessään yhtä aikaa saati dokumentoida eksplisiittisesti
- *Näkymä* eli *projektio* suodattaa mallista osajoukon yksityiskohtia jotakin tiettyä näkökulmaa (viewpoint) tai tarvetta varten

Näkymät

- Esimerkiksi kaupungin maa-alue ja sen rakennukset, tiet ym. muodostavat mallin
  - *Opaskartta* auttaa asukasta löytämään tietyn katu-osoitteen kaupungista
  - *Reittiopas* kertoo julkisten liikennevälineiden reitit kaupungissa
  - *Rakentajat* ja *kaavoittajat* tarvitsevat taas aivan erilaisia tietoja omiin karttoihinsa

Näkymät

- Eri näkymät samaan ”Master” -malliin eivät saisi olla keskenään ristiriitaisia
  - Jos jokin sovellusaluemallin toiminnallinen skenaario viittaa johonkin oliotyyppiin, tyypin pitäisi olla kuvattuna myös mallin tietomallissa
- ”Master” –mallia ei välttämättä koskaan täydellisenä dokumentoida, joten on tärkeää muuten huolehtia, että kaikilla projektiin osallistuvilla on sama ”master” –malli mielessään

”Master model”

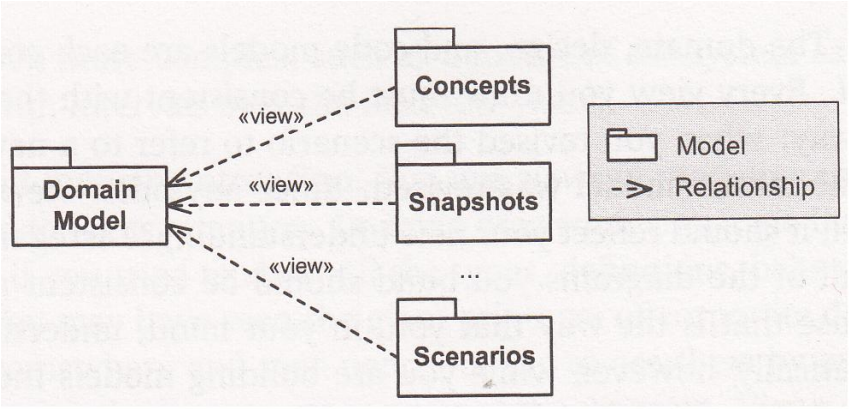

Fairbanks G.: Just Enough Software Architecture, pp. 119

UML

- UML 2.0 –versioon on lisätty tukea arkkitehtuurien mallinnukselle
- Kieli on laaja ja sen semantiikka ei ole kovin hyvin määritelty, mutta sille on melko laaja hyväksyntä ja hyvä työkalutuki
- Kurssilla ja kurssikirjassa käytetään UML 2.0:aa mallien visualisointiin